

položaja i poučavali su ih po svjedočanstvu samog Aristotela, jer tako svjedoči Simplicije u komentaru tog mjeseta ovim riječima: »Desno, naime i gore i naprijed nazivali su dobrim, lijevo pak dolje i natrag nazivali su zlim, kao što je izlagao sam Aristotel u sažetku onoga što su pitagorovci mislili.¹ Pitagorovci su, dakle, poznavali šest položaja neba, to je Aristotel znao i u svojim je spisima posvjedočio, a ipak mu je bilo po volji da ih tako optuži da su od šest ispustili četiri; zašto <je> to protiv istine <učinio> filozof koji ljubi istinu? Simplicije ga ispričava uobičajenom isprikom, tj. da ne pobija same nauke nego prividnost u njihovim riječima. Toj isprici smo se suprotstavili u prethodnoj knjizi.²

5

10

HARMONIJA

U devetom se poglavlju potom napada harmonija pripisana nebeskim tijelima; svi tumači shvaćaju da je to rečeno protiv pitagorovaca, među kojima i taj isti Simplicije, no pred kraj komentara kaže: »Ili ne znam protiv koga, ovdje, naime, ne govorim punim imenom o pitagorovcima.« Stoga, budući da oni nisu imenom navedeni, i mi ćemo to mjesto mimoći.

15

U toj istoj knjizi u trinaestom poglavlju postoji dosta dugo pobijanje pitagorovaca o mjestu i kretanju zemlje i protuzemlje. Za to pobijanje isti Simplicije, Aristotelov obožavatelj koji ga stalno ispričava, priznaje da ga Aristotel nije legitimno istaknuo; kaže, naime, u 47. komentaru: »Tako je on sam shvatio učenja

20

¹ Citat se dosta razlikuje od Petrićeva, usp. SIMP. in Ph.7.386.20 – 23 τὸ γοῦνδεξιὸν καὶ ἀνωκαὶ ἐμπροσθεν καὶ ἀγαθὸν ἔκάλουν, τὸ δὲ ἀριστερὸν καὶ κάτω καὶ ὅπισθεν καὶ κακὸν ἔλεγον, ὡς αὐτὸς Ἀριστοτέλης ιστόρησεν ἐν τῇ τῶν Πυθαγορείοις ἀρεσκόντων συναγωγῇ.

² Tekst na koji Petrić aludira ne nalazi se u drugoj, nego u prvoj knjizi, ovdje str. 37. i 41., u originalu str. 297 i 298.